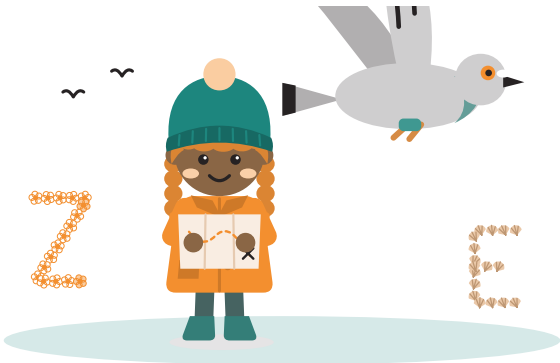
WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Zoë

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

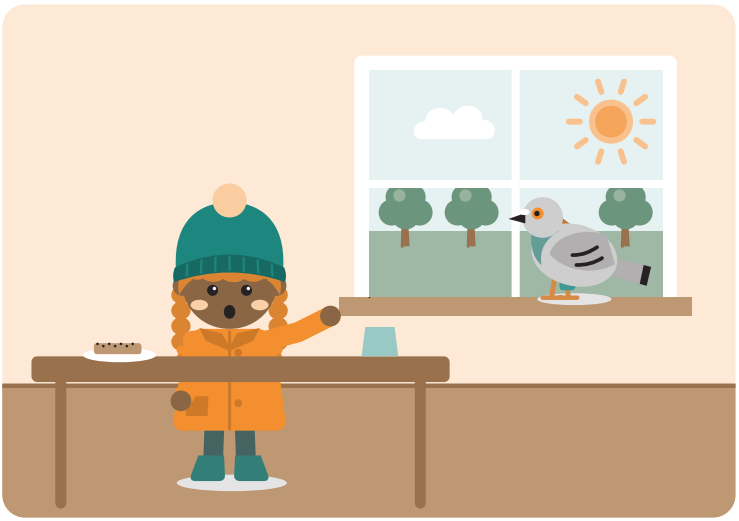

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif aan het raam	4
Z	Z van Zee	8
O	O van Oever	14
E	E van Eiland	20
	De naam van Pluim	25
P	P van Pier	26
L	L van Laarzenpad	31
U	U van Uitkijktoren	36
I	I van Inlaag	41
M	M van Moeras	46
	Alle letters thuis	51
	Jouw dierenlijst	56
	Oorkonde	58
	Antwoorden	59

Een duif aan het raam

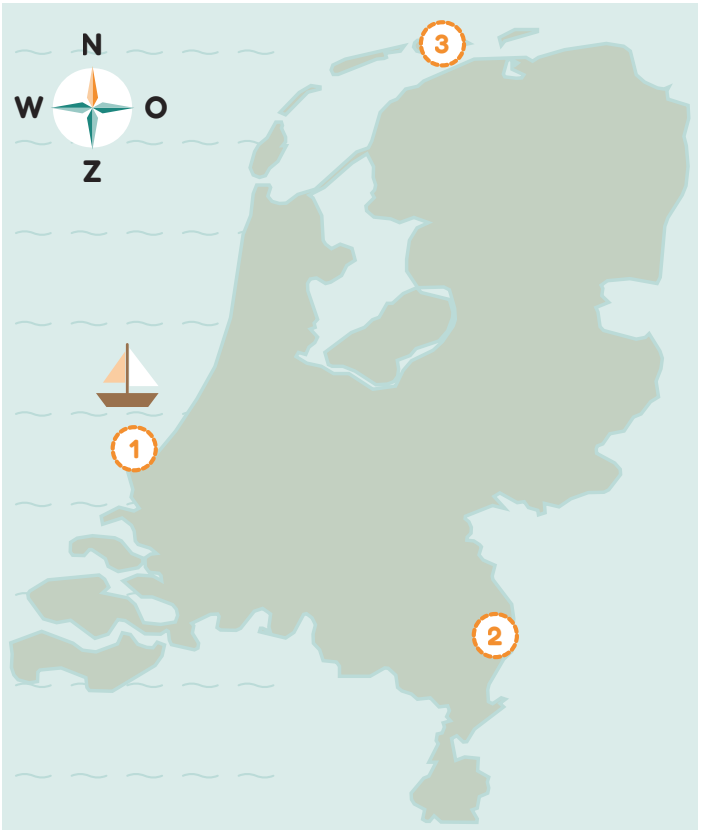
Het was een gewone ochtend. Zoë zat aan tafel met een boterham met hagelslag. Toen hoorde zij iets tegen het raam. Tik. Tik-tik. Op de vensterbank stond een duif. Een grijze duif met een glanzend groen nekje en oranje oogjes.

Aan zijn poot zat een klein kokertje. ‘Roekoe,’ zei de duif. ‘Ben jij Zoë?’ Zoë liet bijna haar boterham vallen. Een duif die praat! ‘Ja,’ zei Zoë. ‘Dat ben ik.’ ‘Gelukkig,’ zei de duif, en hij poetste trots een veertje. ‘Ik ben Pluim. Postduif van de Kaartenmaker.

Ik heb post voor jou.’

De Namenkaart van

ZOE

Nog zijn de rondjes leeg. Straks staat in elk rondje een letter van jouw naam.

Z van Zee

Ze stonden boven op een duin, met uitzicht over de zee. De Noordzee was grijsgroen en eindeloos, met witte kopjes op de golven. ‘Hoe ver gaat de zee door?’ vroeg Zoë. ‘Heel ver,’ zei Pluim. ‘Helemaal tot Engeland.’

Zoë pakte haar verrekijker en tuurde over het water. De wind blies haar muts bijna van haar hoofd. Zoë hield hem stevig vast. Pluim zat achter een pol helmgras, uit de wind.

Daar! Tussen de golven verscheen iets donkers. Een glimmende rug, met een klein driehoekig vinnetje. Pfff! Het dook weer onder. ‘Een haai!’ riep Zoë. ‘Een bruinvis,’ zei Pluim kalm. ‘Een kleine walvis. Die woont hier in de Noordzee.’ ‘Een walvis? Bij ons?’ zei Zoë. ‘Een kleintje,’ zei Pluim. ‘Niet groter dan een grote mens.’

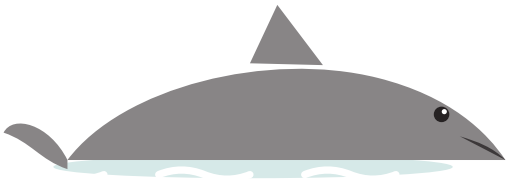
De rug kwam weer boven. Pfff, klonk het zachtjes. ‘Hij blaast!’ zei Zoë. ‘Bruinvissen zijn geen vissen,’ zei Pluim. ‘Ze ademen lucht, net als jij. Door een gat bovenop hun kop. Daarom moeten ze steeds even boven komen.’ ‘Een neus bovenop je hoofd,’ zei Zoë. ‘Handig bij het zwemmen.’

De bruinvis kwam nog twee keer boven. Toen was hij weg, de zee in. ‘Dag bruinvis,’ zei Zoë. ‘Dag kleine walvis.’ Zoë bleef nog een hele tijd kijken. Maar de zee bleef grijs en groen en geheimzinnig.

Echt waar!

De bruinvis

De bruinvis is een kleine walvis die in de Noordzee leeft. Hij ademt lucht door een gat bovenop zijn kop.

Zo groot	ongeveer 1,5 meter
Eet graag	vis
Herken hem aan	een donkere rug met een klein driehoekig vinnetje

Denk mee!

Een bruinvis heet ‘vis’, maar hij is geen vis. Hoe weet je dat?

Op p. 59 staat of je gelijk hebt.

L van Laarzenpad

‘Welke letter van mij is nu?’ vroeg Pluim. ‘De L,’ zei Zoë. Vinger op het rondje, en woesj! Het pad was nat. Héél nat. Er stonden plassen en het gras was zompig. ‘Een laarzenpad,’ zei Pluim tevreden. ‘Daar loop je op laarzen, door het water en de modder.’

Zoë keek naar haar laarzen. Plets. Plets. Plets. ‘Dit is het beste pad van de wereld,’ zei Zoë. Pluim landde in een plas. Plets! ‘Ik heb geen laarzen,’ zei hij verontwaardigd. ‘Jij hebt pootjes,’ lachte Zoë. ‘Die drogen vanzelf.’

Langs de rand van het pad zag Zoë iets bewegen. Iets lang en glads, dat heel soepel door het gras gleed. ‘Een slang!’ fluisterde Zoë. ‘Een ringslang,’ zei Pluim. ‘Kijk naar zijn nek.’ De ringslang had achter zijn kop twee gele vlekjes, net een gele halsband.

Hij gleed het water in en zwom weg, met zijn kop omhoog. ‘Hij kan zwemmen!’ zei Zoë. ‘Heel goed zelfs,’ zei Pluim. ‘Hij vangt kikkers en visjes.’ ‘Is hij gevaarlijk?’ vroeg Zoë. ‘Nee,’ zei Pluim. ‘Een ringslang is niet giftig. Maar het is een wild dier.

Je laat hem met rust, dan laat hij jou met rust.’ ‘Wat doet hij als hij schrikt?’ ‘Soms doet hij alsof hij dood is,’ zei Pluim. ‘Hij draait op zijn rug, met zijn bek open. Toneelspelen kan hij goed.’

Zoë lachte. ‘Een slang die toneelspeelt!’

